

Debreceni Ítéltábla

Ktf.III.30.159/2024/2.

A Debreceni Ítéltábla a cégjegyzékből 2023. június 27-én törölt Cég (Cégjegyzékszám, cím) kényszertörlési eljárásában a Debreceni Törvényszék Cégbírósága 2024. április 9. napján kelt Kt.09-23-000563/18. számú végzése ellen – a Dr. Mecsei Nóra ügyvéd (cím) által képviselt Végelszámoló (cím) eltiltott volt végelszámoló 19. sorszámú fellebbezése alapján – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatja, mellőzi Végelszámoló volt végelszámoló eltiltását.

Ez ellen a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett végzésével Végelszámoló végelszámolót eltiltotta a végzés jogerőre emelkedésétől számított 3 évig attól, hogy gazdasági társaságban többségi befolyást szerezzen, gazdasági társaság korlátlanul felelős tagjává, egyéni cég tagjává váljon, továbbá cég vezető tisztségviselője, cégvezetője vagy felügyelőbizottsági tagja legyen.

[2] A végzése indokolásában megállapított tényállás szerint a cégjegyzékbe Cégjegyzékszám számon bejegyzett Cég (a továbbiakban: cég) 2018. április 16-tól végelszámolás alatt állt. Végelszámolója 2019. április 30-tól Végelszámoló (a továbbiakban: végelszámoló) volt.

A Debreceni Törvényszék Cégbírósága (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2021. október 19-én jogerőre emelkedett Cgt.09-21-000666/2. számú végzésével a végelszámolását megszüntette, a végelszámolót felmentette, a céget – a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 84. § (1) bekezdése alapján – megszüntek nyilvánította, és – a Ctv. 116. § (1) bekezdés a) pontja alapján – a kényszertörlésére irányuló eljárást megindította. A végzés indokolása szerint a cég a végelszámolás kezdő időpontjától számított és a Ctv. 131/O. § (2) bekezdése szerinti 2021. július 30-ai határidőig sem terjesztette elő a törlés iránti kérelmet, ezért a cégbíróság a Ctv. 105. § (2) és (3) bekezdése alapján, a Ctv. 116. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően elrendelte a kényszertörlési eljárás megindítását.

A 2021. október 27-ei kezdő időponttal indult kényszertörlési eljárásban összesen 6 533 355 Ft (a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 6 481 779 Ft, a Magyar Államkincstár 5 424 Ft, az MVM Next Energiakereskedelmi Zrt. 46 152 Ft) hitelezői követelést jelentettek be.

Az elsőfokú bíróság a 2022. augusztus 4-én jogerőre emelkedett Kt.09-22-000266/2. számú végzésével a Ctv.118. § (3) bekezdés b) pontja alapján a kényszertörlési eljárást megszüntette, és kezdeményezte a cég ellen a felszámolási eljárás megindítását.

A 2022. augusztus 4-ei kezdő időponttal indult és a cég megszüntetésével 2023. július 27-én befejeződött felszámolási eljárásban 7 442 676 Ft a felszámoló által nyilvántartásba vett hitelezői követelés maradt kielégítetlenül.

A 2018. április 16-án kezdődött végelszámolás eljárásban a végelszámoló először 2019. november 5-én Cg.cégjegyzékszám/67. sorszám alatt terjesztette elő a törlés iránti kérelmet, amit az elsőfokú bíróság a 2019. november 22-én jogerőre emelkedett 68. sorszámú végzésével hiánypótlás kibocsátása nélkül elutasított.

2019. december 30-án 74. sorszámon a cégeljárásban újabb törlési kérelmet terjesztett elő, amelynek eredményeként az elsőfokú bíróság 2020. január 13-án, a 79. sorszámú végzésével az eljárást felfüggesztette az adóhatóság törlési engedélyének a megérkezéséig.

Az adóhatóság arról tájékoztatta az elsőfokú bíróságot, hogy a cég törlésének akadályja van, mert 3 392 814 Ft társasági adó, 121 773 Ft késedelmi pótlék és 1 745 413 Ft bírság adótartozása áll fenn.

Az elsőfokú bíróság a 93. sorszámú végzésével felhívta a céget is, hogy igazolja az adótartozás megfizetését, a felhívásra a cég arról tájékoztatta a bíróságot, hogy kezdeményezte a felszámolási eljárást.

2021. augusztus 25-én 101. sorszám alatt közben az adóhatóság arról tájékoztatta a cégbíróságot, hogy a társaság adószámláján 5 260 000 Ft tartozás szerepel, melyre tekintettel a végelszámolási eljárás nem zárult le.

Ezt követően az elsőfokú bíróság a Cg.cégjegyzékszám/102. sorszámú végzésével megállapította, hogy a cég továbbra sem nyújtott be törlés iránti kérelmet, ezért kezdeményezte vele szemben a kénysztörlési eljárás megindítását. A kénysztörlési eljárás 2021. október 27-én indult és 2022. szeptember 13-án felszámolási eljárásba fordult át. A felszámolási eljárás 2023. július 27-én befejeződött, a céget a cégjegyzékből 2023. augusztus 24-én kiveztették.

[3] Az elsőfokú bíróság a közrehatását vizsgálva megállapította, hogy a végelszámoló nyilatkozott a 2023. október 5-én kézbesített a 4. sorszámú végzésében közölt, a Ctv. 117/D. § (3) bekezdés b) pontja szerinti felhívására. Előadta, hogy a külföldi tagok tulajdonában lévő és a tevékenységét is külföldön végző cég 2018-ban döntött a végelszámolásról, őt – aki a társaságnak nem tagja és nem is munkavállalója – a társaság taggyűlése 2019 áprilisában bízta meg a végelszámolási eljárás lefolytatásával, a végelszámoló feladatokat teljesítését több éves vagyongfelügyelői, felszámoló tapasztalatai alapján szakértőként, ingyenesen vállalta el.

Állította, a végelszámolás megindításakor, de akkor is, amikor elvállalta a végelszámoló megbízást a cégnek nem volt tartozása. Végelszámolóként minden tőle telhetőt megtett a társaság végelszámolásának „természetes úton” való lezárása ügyében, igyekezett az eljárást az irányadó szabályok szerint lebonyolítani, a maradék vagyon pedig fedezetet biztosított a végelszámolás költségeire. A taggyűlés megbízta a végelszámolási eljárás lezárásával és a cég cégnyilvántartásból való törlésével. A taggyűlési határozat alapján 2019. december 30-án be is nyújtotta a cégbíróságra a záróelőterjesztést.

A cégbíróság azonban a törlési kérelmet elutasította, aminek az oka az, hogy az adóhatóság a záróvizsgálat során utólag adóhiányt állapított meg, amit büntetőkamattal is terhelt. Erről neki korábban nem volt tudomása, a tudomásszerzést követően pedig végelszámolóként felszólította a társaság tagjait az előírt tartozás pótbefizetesként történő rendezésére, aminek azonban a tagok nem tettek eleget. Ezután pedig 2021. szeptember 22-én a cégbíróság elrendelte a cég kénysztörlését, majd 2022. szeptember 13-án megindult a cég felszámolási eljárása.

A felszámoló kijelölését követően felvette a kapcsolatot a felszámolóbiztossal és rendelkezésére bocsátotta a kért dokumentumokat és a céltartalékot, tájékoztatta a társaság végelszámolás alatt történt eseményeiről.

Az elsőfokú bíróság az eltiltással érintett közrehatásának a vizsgálata során megállapította, hogy a felszámolási eljárásban az állami adóhatóság 1 029 779 Ft olyan adóhátralékot, a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. 198 797 Ft olyan hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjhátralékot jelentett be, ami a végelszámoló tevékenysége alatt halmozódott fel.

A Debreceni Törvényszék Gazdasági Kollégiuma megkeresésre arról tájékoztatta a cégbírószágot, hogy az adós végelszámolója 2020. december 7-én 10.Fpk.397/2020. és 2021. július 6-án 10.Fpk.208/2021. számon terjesztett elő felszámolási eljárás iránti kérelmet, amelyeket a bíróság érdemi vizsgálat nélkül visszautasított.

A cég felszámolási eljárását a cégbírószág értesítése alapján, a kényszersztörlési eljárást követően rendelték el.

Az elsőfokú bíróság a törvényességi felügyeleti és a kényszersztörlési eljárások iratai alapján arra következtetett: annak ellenére, hogy a végelszámoló a külföldi tulajdonosokat tájékoztatta a társaság anyagi helyzetéről, és 2020. május 27-én kérte őket, hogy az adótartozás összegét utalják át a társaság bankszámlájára, illetve 2021. február 11-ére összehívta a legfőbb szerv ülését és két alkalommal kezdeményezte a társaság felszámolását is, amiatt, hogy az adós felszámolási kérelmeit a bíróság érdemi vizsgálat nélkül visszautasította, illetve a cégnek (az adóhatóság által is kimutatottan) a végelszámoló tevékenységének időszakában 1 029 779 Ft meg nem térült adótartozása, illetőleg 198 797 Ft hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjtartozása halmozódott fel, a Ctv. 117/F. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott, az eltiltás alkalmazására okot adó feltételek fennállnak. A végelszámoló eltiltásáról ezért rendelkezett.

[4] A végelszámoló a fellebbezésében elsödlegetesen az elsőfokú végzés megváltoztatását, eltiltásának a mellözését, másodlagosan a részbeni megváltoztatását, az eltiltás időtartamának egy évre mérséklését kérte.

Arra hivatkozott, hogy a végzése indokolásában az elsőfokú bíróság is azt állapította meg, hogy a Ctv. 117/D. § (3) bekezdése szerint felhívására nyilatkozott, és a cég korábban elhatározott végelszámolási eljárásában második megbízott végelszámolóként a cégbírószág felé is igazoltan a végelszámolás sikeres befejezése érdekében szükséges minden lépést megtett.

Megismételte, hogy az ő ismeretei szerint a végelszámolói megbízás elvállalásakor a cégnek nem volt tartozása. A cég adótartozásáról, annak az esedékességéről korábban nem tudott, az a végelszámolás lezárásához szükséges záró adóvizsgálat lefolytatását követően vált a számára ismertté. Ahogy az elsőfokú bíróság is megállapította, ezután is – mivel arra nem volt a cégnek elegendő vagyona – felhívta a cég külföldi tulajdonosait a cég tartozásának a megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásban e követeléseknek az esedékességéről, „a végelszámoló számára ismertté válásáról” említést sem tesz. A Nemzeti Egészségbiztosítási Alap és a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. követelést nem jelentett be. Ezen követelések a számára csak a fellebbezéssel támadott végzésből váltak ismertté. Korábban részére ezen szervektől semmilyen értesítés, fizetésre felszólítás nem érkezett, ezen követelések elötte nem voltak ismertek.

Álláspontja szerint mindezekből egyértelműen megállapítható, hogy mint végelszámolót ezen tartozások meg nem térülése kapcsán felelősség nem terheli, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható.

[5] A fellebbezés a megváltoztatás iránt megalapozott.

[6] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését – a cég kényszertörési eljárása megindítását elrendelő végzés jogerőre emelkedésének az időpontjában, 2021. október 19-én hatályos – Ctv. 116. § (6) bekezdése szerint a kényszertörési nemperes eljárásban is megfelelően alkalmazandó, a polgári perendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 389. §-a és 370. § (1) bekezdése szerint – a (2) – (4) bekezdésben írt kivételek hiányában – a fellebbezési kérelemre bírálta felül, annak a korlátait nem lépte át.

[7] A fellebbezés hatályon kívül helyezésre nem irányult. Az ítéltábla a Pp. 369. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben hivatkozottak alapján az anyagi felülbírálat során vizsgálta az elsőfokú bíróság eljárásának a szabályszerűségét.

[8] Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, a jogkövetkeztetésével és az érdemi döntésével azonban az ítéltábla nem értett egyet.

Nem volt vitás, hogy az eltiltott mint volt végelszámoló a Ctv. 99. §-a szerint a végelszámolás alatt álló cég vezető tisztségviselője – akkor is, ha nem tagként és nem vezető tisztségviselőként, hanem megbízással volt végelszámoló – a Ctv. 9/C. § (1) bekezdése szerinti személyi körbe tartozik.

A Ctv. 9/C. § (1) bekezdése szerint, ha a cég cégjegyzékből történő törlésére felszámolási eljárást követően kerül sor, de a felszámolási eljárást kényszertörési eljárást előzte meg, a cégbíróság – e törvényben meghatározott kivétellel – eltiltja azt a személyt, aki a kényszertörési eljárás megindításának időpontjában vagy az azt megelőző évben vezető tisztségviselő, korlátlanul felelős tag, korlátolt tagi felelősséggel működő gazdasági társaságban többségi befolyással rendelkező tag volt. Az eltiltott személy a cég jogerős törlését követő öt évig nem szerezhethet gazdasági társaságban többségi befolyást, nem válhat gazdasági társaság korlátlanul felelős tagjává, egyéni cég tagjává, továbbá nem lehet cég vezető tisztségviselője.

A (2) bekezdés szerint a cégbíróság a felszámolási eljárást követően, folytatva a kényszertörési eljárást, az eltiltásról a kényszertörési eljárás iratai, különösen a törvénysértő működésben való közrehatás vizsgálata során keletkezett bizonyítási eszközök alapján dönt, azonban szükség esetén további bizonyítást is lefolytathat.

A Ctv. 117/D. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a kényszertörési eljárás megszüntetésére nem kerül sor, a bíróság megvizsgálja, hogy a törvénysértő működés körében a vezető tisztségviselőt, illetve a tagot terheli-e mulasztás.

A jelen esetben a cég ellen azért indult kényszertörési eljárás, mert a végelszámolást három éven belül nem fejezte be és a törlése iránti kérelmet nem terjesztett elő.

A kényszertörési eljárás keretében a vezetők és tagok, illetve volt vezetők és volt tagok törvénysértő működésben való közrehatásának és a bejelentett követeléseknek a cégbírósági vizsgálatát szabályozó Ctv. 2a. Címet és a 117/D. – 117/F. §-ait a törvénybe 2021. július 1-jei hatállyal beiktató 2021. évi LXX. törvény 15. §-ához adott miniszteri indokolás egyértelművé teszi, hogy ha az eltiltással érintett a végelszámolást követően kényszertörési eljárásból

alakult felszámolást megelőző végelszámolás során a volt végelszámoló, a vizsgálat arra terjed ki, hogy a milyen intézkedéseket kellett volna megtennie annak érdekében, hogy a cég végelszámolás útján törlésre kerüljön, és mik voltak azok az intézkedések, amelyeket ténylegesen meg is tett.

A végelszámolást és a végelszámoló jogállását szabályozó Ctv. tételes rendelkezésekben a végelszámolás lefolytatása során a végelszámoló számos feladatát, kötelezettségét előírja.

Az adott ügyben az eltiltása mellőzése érdekében a végelszámoló arra hivatkozott, hogy a végelszámolóként a társaság képviselőjében a tőle elvárható módon, a törvényi előírások alapján végezte a munkáját.

Az elsőfokú bíróság a végzése indokolása szerint vizsgálata eredményeként a végelszámoló részéről konkrét jogszabályban előírt kötelezettségszegést nem állapított meg.

Ezzel szemben megállapította, hogy az eltiltott végelszámolóként:

- 2019. november 5-én – tehát a végelszámolása 2018. április 16-a kezdő időpontjától számított 3 éven belül – a cég törlése iránti kérelmet terjesztett elő,
- ennek az eredménytelensége után 2020. december 7-én, majd 2021. július 6-án a cég felszámolása iránti kérelmet terjesztett elő,
- a cég adótartozásának a nemzeti adóhatóság általi közlése után, 2021. február 11-ére összehívott taggyűlésen a tagokat „az előírt tartozás pótbefizetéssel történő rendezésére” felszólította,
- a cég 2022. szeptember 13-ai kezdő időponttal indult felszámolási eljárásában a felszámolóval felvette a kapcsolatot, az irat- és vagyonátadási kötelezettségét teljesítette.

Az ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy mindezek ellenére meg lehetett állapítani, hogy az eltiltására okot adó, a Ctv. 117/F. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írt feltételek fennállnak.

Önmagában abból (az adóhatóság közléséből megállapított) tényből, hogy az adóhatóság a cégnek 1 029 779 Ft 2019. április 30. és október 31-e között keletkezett egészségbiztosítási járulék tartozását tartja nyilván, továbbá abból, hogy a cégnek a 198 797 Ft közszolgáltatási díjtartozása is volt, amelyek „nem térültek meg”, egyéb adat hiányban nem vonható le okszerű következtetés arra, hogy mindezek az eltiltott végelszámolói tevékenységének, vagy kötelezettsége elmulasztásának a következményei, amivel felróhatóan közrehatott abban, hogy a cég végelszámolása három éven belül nem fejeződött be a cég törlésével. Az elsőfokú bíróság ezért mindezekkel indokolva megalapozatlanul állapította meg a Ctv. 117/F. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írt feltételek megvalósulását. Egyéb indok hiányában pedig a volt végelszámolóval szemben az eltiltás alkalmazása a Ctv. 9/C. § (1) és (2) bekezdésébe ütközik, ellentétes a jogszabály céljával.

A Ctv. 9/C. § (1) bekezdése ugyanis azt a célt szolgálja, hogy mindazon vezető tisztségviselők, tagok kiszoruljanak egy időre a gazdasági életből, akik olyan cég működésében, tevékenységének az irányításában vettek részt, amelyet kénysztörölési eljárás lefolytatását követően, kénysztöröléssel töröltek. Az eltiltás szankció ugyanakkor olyan súlyos, akár az érintett személy megélhetését is veszélyeztető jogkövetkezmény, amely gépiesen nem alkalmazható, nem jár objektív felelősséggel (BDT2017.3701).

[9] Az ítéltábla mindezekre tekintettel a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában írt jogkörében, a Pp. 389. §-ának az utaló szabálya alapján alkalmazott Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulata alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, a volt végelszámoló eltiltását mellőzte.

[10] A volt végelszámoló fellebbezése eredményes volt, ellenérdekű fél hiányában azonban a másodfokú eljárási költségét (a lerótt fellebbezési eljárási illeték és a jogi képviselője ügyvédi munkadíja) maga tartozik viselni, ezért az ítéltáblának másodfokú eljárási illeték és költség fizetésére kötelezésről nem kellett rendelkezni.

Debrecen, 2024. június 6.

Dr. Görög Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró